

løse sider, hvorfor skulle vi så absolut have redegørelsen?

Men nu er den der altså, og jeg vil derfor ikke bruge min taletid til at fremhæve alle de gode borgerlige citater, som vi fra Det Konservative Folkepartis side kan tilslutte os, men i stedet sige lidt om et par temaer, der kunne trænge til uddybning og korrektion.

For det første teaterlovgivningen. Kunne ministeren f.eks. ikke have taget lidt mere håndfast fat om den teaterlovgivning, som tiden tilsyneladende er ved at løbe fra? I andre sammenhænge – men altså netop i andre sammenhænge – har kulturministeren signaleret, senest forleden dag, omkring den storkøbenhavnske teaterordning, at både tilskudssystemerne og, om jeg så må sige, arbejdsdelingen mellem stat, amter og kommuner trænger til et hovedeftersyn.

I disse uger oplever vi en udmelding fra Teaterrådet, som måske fører til, at fire ganske spændende og nyskabende teatre, nemlig Bådteatret, Mikado, Comedievognen og Mammutteatret, her i området må dreje nøglen om.

Det forekommer mig at være en lidt ejendommelig arbejdsform. I hvert fald er det jo nemt at komme anstigende både til regering og Folketing og blot bede om flere penge. Det kunne jo tænkes, at den anvendte fordeling var ude af trit med de faktiske forhold på området.

Mens vi er ved teaterområdet, har jeg også lyst til at sige et par ord om Det Kongelige Teater. Det Konservative Folkeparti afventer tilbagemeldingen fra Københavns Borgerrepræsentation. Bolden ligger dér og kun dér. Vi er godt tilfredse med, at ministeren har fundet anledning til at kigge på projektet og sende nogle meldinger tilbage til Borgerrepræsentationen, men dér ligger bolden.

I den forbindelse har jeg lyst til at sige, at spændende og interessante meldinger både lige inden kommunalvalget og lige efter kommunalvalget fra diverse kandidater nok alligevel rettelig bør ende i Borgerrepræsentationen og i Borgerrepræsentationens behandling af sagen; så ser vi, hvad der så sker.

Så er det åbenbart et interessant tema: Hvis nu Borgerrepræsentationen siger nej, hvad så? For Det Konservative Folkeparti er der jo ingen tvivl om hvad så. Så er der ingen aftale. Aftalen og de vistnok 750 mio. kr. er jo bundet sammen og handler om en løsning på Det Kongelige Teaters problemer på Kongens Nytorv. Punktum, nyt afsnit.

Derfor kan det da godt være, at de partier, der står bag den gamle aftale, eller nogle andre eller nogle af dem, kan enes om en ny aftale, hvis det bliver nødvendigt; det aner jeg ikke på nuværende tidspunkt. Der vil jeg i så fald afvente ministerens udspil, hvis altså Borgerrepræsentationen siger nej.

Det andet tema, jeg vil sige noget om, er museerne. Må jeg have lov at spørge til regeringens museumspolitik. For kort tid siden læste jeg et interview med ministeren i bladet Danske Museer med den pompøse overskrift »En Museumspolitisk Status«, som indeholdt flere synspunkter, sågar visioner, der kunne vække til både modsigelse og tilslutning.

Bla. har vi jo det problem, at revisionen af museumsloven i øjeblikket afventer, om jeg så må sige, alverdens ting. Måske også for mange. Er det rimeligt, at vi både skal afvente afslutningen af de regionale kulturforsøg og afslutningen på diverse udvalgsarbejder, før vi kigger på loven? Selv er jeg usikker. Men det havde da været formålstjenligt med nogle markeringer. I den forbindelse vil jeg gerne tilslutte mig ministerens tanker om også her at få en afklaring af arbejdsfordelingen mellem stat, amter og kommuner. Det er der behov for at se på.

Det tredje, jeg vil give en lille kommentar med på vejen, er den fjerde landsdækkende radiokanal. Jeg forstår, at ministeren nu er nået til personlig afklaring om denne sag, placeringen af den fjerde landsdækkende radiokanal. Den bør tildeles Danmarks Radio, siger han. Motiveringen synes at være, at kvalitet og monopol hænger sammen. I hvert fald siger ministeren:

»Danmarks Radios oplæg vil medvirke til at højne det kulturelle niveau i radioudbudet ved bl.a. at styrke formidlingen af den klassiske musik. Et såkaldt monopolbrud vil ikke højne kvaliteten, men blot forstærke konkurrencen blandt de tilbud, der i forvejen har et stort publikum.«

Det turde være en påstand. Jeg har hele tiden sagt, at Danmarks Radios bud er seriøst, og det er gennemtænkt, men det fører vel ikke automatisk til den konklusion, at andre bud ikke er seriøse. Og hvorfor skal lige præcis den fjerde radiokanal fremhæves som tilværelsens største mediepolitiske problem?

Det fjerde tema er bibliotekerne. Når nu ministeren lægger så stor vægt på det med sproget – og det er vi fuldstændig enige i – så